

യമാർത്ഥ സ്നേഹിതൻ

ഡോ. ജോർജ്ജ് മരങ്ങോലി

നൃയോർക്ക് സിറിയുടെ പ്രാതപ്രദേശമായ ലോൺ എല്ലറ്റി ലുള്ള തൈങ്ങളുടെ അമേരിക്കൻ വില്ലൈലാൻ കമ തുടങ്ങുന്നത്. അതിയേക്കര ശൈത്യം, മഞ്ച് വിണ് വീടും പരിസരങ്ങളുമെല്ലാം വെള്ളക്കുന്നിൽ പുതച്ചതുപോലെ മുടിക്കിടക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുമല്ലിന് ഏതാനും ദിവസങ്ങളേ ബാക്കിയുള്ളു. എല്ലാ ധിന്തും ക്രിസ്തുമല്ല ദയകരേഷൻ്റെ ബഹളം. ഗിഫ്റ്റ് വാങ്ങാനുള്ള ലിസ്റ്റുമായി പിള്ളേരെല്ലാം അങ്ങാട്ടുമിങ്ങാട്ടും പാതയു നടക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുമല്ല അടുക്കുമ്പോൾ ഗിഫ്റ്റ് വാങ്ങുന്നത് വലിയ ഒരു തൊഴിലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. വീടുകാർക്കും നാടുകാർക്കും സുഹൃത്യുകൾക്കും ഒക്കെ വാങ്ങണം. ഓരോരുത്തർക്കും അനുയോജ്യമായ സമാനങ്ങൾ നോക്കി നടന്ന് വാങ്ങണമെങ്കിൽ ഗിഫ്റ്റ് സെലക്ഷൻിൽ ഒരു ഡോക്ടറേറ്റ് ഉണ്ടകിൽപ്പോലും ചിലപ്പോൾ ശരിയായി എന്നു വരില്ല!

പിള്ളേര്ക്ക് ഇത്തവണ എന്തുവാങ്ങിക്കാടുക്കും എന്ന് ശ്രീമതിയുമായി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് സന്തതികളുടെ ഡിമാൻഡ് വന്നത് - “പപ്പാ, വീ നീഡ് എ പപ്പി”!

പിള്ളേര് അങ്ങനെ പലതും പറയും, അതിനെല്ലാം കാരണവ നാർക്ക് തുള്ളാനോക്കുമോ എന്ന് തൽക്കാലം സമാധാനിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അയൽപ്പക്കത്തെ മിസ്റ്റർ ചാർലിയുടെ ഡോഗ് വാക്കിംഗ് ചിത്രമാണ് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലെത്തിയത്! എത്ര കൊടും തണ്ണുപ്പത്തും മഞ്ച് മുടിക്കിടക്കുമ്പോഴും, തലമുതൽ കാലുവരെ മുടിപ്പോതിന്ത് ‘എസ് ക്കിമോ’ പോലെ എസിന്റെ പുറത്ത് തെനിതെതനി പോകുന്ന മിസ്റ്റർ ചാർലിയുടെ ചിത്രം! പട്ടിക് പ്രഭാതകർമ്മം നടത്താനുള്ള തിട്ടുക്കത്തിൽ അയാളേയും വലിച്ചുകൊണ്ട് ആ മുഗം മുന്നോട്ടോടും. അതിനിടയിൽ നിലത്തു എസാണെന്നോ, മിസ്റ്റർ ചാർലിക്ക്

പ്രായാധിക്യമാണെനോ ഒക്കെ ചിന്തിക്കാനുള്ള സാവകാശമോ, വിവരമോ പട്ടിക്കുണ്ടോ?

പിള്ളേഴ് സോഫ്റ്റ്‌വെബും അടുത്തുകൂടി, പപ്പാ, വീ റിയലി നീഡ് എ പപ്പി. ക്രിസ്തുമല്ലിന് തങ്ങൾക്ക് വേരെ എന്നും വേണ്ട.

“ലെറ്റ് മീ തിക്ക് എബൗട്ട് ഇറ്റ്” എന്നു പറഞ്ഞ് തൽക്കാലം ഉഴിഞ്ഞു.

അനുരാതി എനിക്ക് ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ല! തുടലിഞ്ഞേ മറ്റൊരുത്ത് എന്നെന്നും കെട്ടിവലിച്ചുകൊണ്ട് പറമ്പിലേക്ക് കുതിക്കുന്ന ശുനകൾ രൂപം ടി.വി. മുവിക്കിടയിലെ പരസ്യം പോലെ എൻ്റെ മനസ്സിൽ വന്നുകൊണ്ടയിരുന്നു!

ദിവസങ്ങൾ പലത് കടന്നുപോയി. ഇതിനിടയ്ക്ക് മമ്മിയെ ചാക്കിട്ട് പിള്ളേഴ് പകുതിസമ്മതം വാങ്ങികഴിഞ്ഞിരുന്നു. താൻ ജോലികഴിഞ്ഞ് വീടിൽ വരുന്നോഴല്ലാം പലതരം പട്ടികളെക്കുറി ചുള്ളു ചരിത്രമേ പിള്ളേഴർക്ക് പറയാനുള്ളൂ. കടുകുപോലുള്ള ഹോട്ട് ഡോർ മുതൽ കട്ടുവ പോലുള്ള ബുർഡോർ വരെയുള്ള എല്ലായിനം നായകളെക്കുറിച്ചും അവർ കാര്യമായി പറിച്ചിരിക്കുന്നു!

സംഗതിയുടെ പോക്കു കണ്ണപ്പോൾ പട്ടിക്കുട്ടിയെ വാങ്ങാതെ ഗത്യുന്നരമില്ല എന്നെന്നിക്ക് ബോധ്യമായി. ഓട്ടവിൽ ചില കരാറുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മനസ്സില്ലാം മനസ്സാടെ സമ്മതിച്ചു. വാങ്ങി കുന്നു പപ്പി ജർമ്മൻ ഷൈപ്പേറ്റഡ് ആയിരിക്കണം, ഒന്നുമില്ലെ ലും വീട് കാവലിനെങ്കിലും ഉപകരിക്കുമ്പോല്ലോ. രാവിലെയും ദൈക്കു നേരവും മുടങ്ങാതെ പട്ടിയെ നടക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന കാര്യം കൃത്യമായി മകഞ്ഞ് ഏറ്റുകൊള്ളാമെന്ന് എഴുതി വാങ്ങിച്ചു. ഇതിന് മുടക്കം വന്നാൽ ആ നിമിഷം പട്ടിയെ തിരിച്ചു വിട്ടും എന്നാരു ഭീഷണിയും.

പട്ടിയെ വാങ്ങാനുള്ള ബഹപ്പാടിൽ പത്രമായ പത്രമെല്ലാം അരിച്ചുപെറുക്കി നോക്കിയെങ്കിലും 2000 ഡോളറിൽ കുറഞ്ഞ ചില രൂള്ളു ഒരു നായകുട്ടിയെപ്പോലും കിട്ടിയില്ല! അങ്ങനെയിരുന്നപ്പോ

ശാണ് നൃയോർക്കിൽ പട്ടി ചാക്കോച്ചുൾ* ആരു പട്ടിക്കുണ്ടതുങ്ങാളെ പപ്പി സിറിംഗ് നടത്തി വിഷമിച്ചിരിക്കുന്ന വിവരം ആരോ പറഞ്ഞത്. ഒട്ടും സമയം കളയാതെ ചാക്കോച്ചുനെ വിളിച്ചു. “എത്ര വേണമെങ്കി ലും വന്നു കൊണ്ടുപോയ്ക്കോ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പിള്ളേരുടെ മനസ്സ് കുളിർത്തു. “വില വേണ്ട, ഫോ” എന്ന കേട്ടപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും!

ക്രിസ്തുമല്ലിന് രണ്ടുദിവസം മുമ്പ് ഒരു നല്ല മുഹൂർത്തം നോക്കി പോയി പപ്പിയേയും കൊണ്ട് തിരിച്ചുവന്നു. നോക്കിയാൽ ആരും ഒന്നുകൂടി നോക്കിപ്പോകും, അതു കൗതുകമുള്ള ഒരു കുഞ്ഞുപപ്പി! അവന്തേനെ കുണ്ണുങ്ങിക്കുണ്ണുങ്ങി എല്ലാവരുടെയും പുറകെ നിശ്ചലവുപോലെ നടക്കുന്നതു കാണാൻ നല്ല ഭംഗി!

പിന്നെയങ്ങോട് ‘പപ്പി കെയറി’നെപ്പറ്റി ഉപരിപറമായിരുന്നു ശ്രീമതിക്കും പിള്ളേരുടെയും. സ്വന്തം പിള്ളേരുണ്ടായപ്പോൾ പോലും ശ്രീമതി ഇത്തെല്ലാം പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല!

പപ്പി ശുശ്രാഷയുടെ പട്ടിക നീണ്ടുപോയി. ഒരു മുഗദ്യോക്കർ കണ്ണുപിടിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ഹാമിലി പട്ടി ഡ്രോക്കറായി എടുത്തു. തെങ്ങളുടെ കുടുംബപേരുടെക്കമുള്ള ഒരു പേര് പട്ടിക്കും നിശ്ചയിച്ചു. മുനിസിപ്പൽ ഓഫീസിൽ പോയി അവൻ്റെ പേര് രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് ലൈസൻസുണ്ടാക്കി. അതിന്റെ നമ്പറാണുന്ന ഒരു തകിട വെന്തിങ്ങ പോലെ അവൻ്റെ കഴുത്തിൽ തുക്കി. പപ്പി അവൻ്റെ ദിനചര്യകൾ കാർപ്പറ്റിലും സോഫ്റ്റ്‌വെയർ നടത്താതിരിക്കാൻ “പേപ്പർ ട്രെയിനിംഗ്” (ഒന്നും രണ്ടും കർമ്മങ്ങൾ നിവർത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന പത്രത്തിൽ നടത്തുന്നു) കൊടുക്കാൻ ഒരു ഡ്രോഗ് ട്രെയിനറെ ഏർപ്പാടാക്കി. സ്നോറിലെ അലമാര മുഴുവൻ ഡ്രോഗ് ഫുഡുകളും! ചുരുക്കത്തിൽ എല്ലാം പപ്പിമയം!

അഞ്ചാറുമാസം പെട്ടെന്നാണ് പോയത്. അതിനിടയ്ക്ക് ഇരുച്ചിയും ചോറും എല്ലാം അടിച്ച് ശുനകപുത്രൻ അങ്ങ് ചീർത്തു! പപ്പി യെന്നു കരുതിയവൻ പട്ടിയേക്കാൾ വലുതായി, അതോടെ കുഴപ്പവും തുടങ്ങി!

* പട്ടിപ്പേമിയായതുകൊണ്ട് വിളിക്കുന്ന ഔമനപ്പേൾ

പട്ടികടിച്ച് തുളയില്ലാത്ത ഒരോറു ഷുസുപോലും ഇടാൻ പറ്റാതെയായി. ആയിരക്കണക്കിന് ഡോളർ കൊടുത്തുവാങ്ങിയ “കൃഷി അനു” സോഫ്റ്റ് സെറ്റിന്റെ കൈപ്പിടി മുഴുവൻ അവൻ കടിച്ചുപറിച്ച് പഞ്ചിപരുവത്തിലാക്കി! പേപ്പർ ട്രേയിനിംഗ് കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട്, പത്രം വായിച്ചിട്ട് എവിടെയെങ്കിലും ഇട്ടുപോയാൽ അതിന്റെ പുറത്ത് അവൻ നിസ്സുകോച്ചു കാര്യം സാധിക്കും! അവനെ കുറ്റം പറഞ്ഞിട്ട് കാര്യമില്ല, പത്രം അവൻ ദേയാരു വീക്കന്നല്ല് ആയിപ്പോയി, ട്രേയിനിംഗ് ആത്ര കട്ടിയായിരുന്നേ! എന്തിനേരെ പരിയുന്നു, തമാശിന് തുടങ്ങിവച്ചുത് ടുവിൽ വൻപാരയായി കലാശിച്ചു!

അനേനാരു ദിവസം ശ്രീമതിയും പിള്ളേരും സ്ഥലത്തില്ലാതിരുന്ന തകം നോക്കി, ശുനക്കെന കാറിൽകയറ്റി ഞാനോരു സവാരിക്കിരിങ്ങി. ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സിന്റെ പാർക്കിംഗ് ലോട്ടിൽ കാർ നിർത്തിയിട്ട് അവൻ കഴുത്തിലെ വിലാസത്തകിട ഞാൻ അഴിച്ചുമാറ്റി. അവനെ കാറിൽ നിന്നിരക്കി വിട്ടിട്ട് ഞാൻ തിരികെ ഓടിച്ചുപോന്നു.

ഞാൻ വീടിലെത്തി കഷ്ടിച്ച് ഒരു മൺിക്കുർ കഴിഞ്ഞു കാണും, വാതിലിൽ എന്തോ മുട്ടുന്ന ശബ്ദം കേട്ട് ഞാൻ കതകുതുറിന്ന് നോക്കി. അതാ നിൽക്കുന്നു നമ്മുടെ ശ്രാനപുത്രൻ വാതിൽക്കാൽ! “വേല മനസ്സിലിരിക്കേണ്ട” എന്ന മട്ടിൽ വാലും കുലുക്കി, പല്ലിളിച്ചു കൊണ്ടാണ് അവൻ നിൽക്കും!

എതായാലും ആഗ്രഹം പോലെ നല്ലാവവസരം വീണ്ടും ഒരു കിട്ടി. കഴിഞ്ഞ തവണങ്ങതെ ദുരന്നുഭവം ഓർമ്മയുള്ളതുകൊണ്ടോ എന്തോ ഇത്തവണ കാറിൽ കയറാൻ അവനോരു മടി! മടിയന്നായ കുട്ടിയെ സ്കൂളിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതുപോലെ ഉത്തിത്തള്ളി അവനെ കാറിൽ കയറി ഒന്നു രണ്ട് മൺിക്കുറോളം ഹൈവേയിലുടെ കാർ ഓടിച്ച്, വിജനമായ ഒരു സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ കാറുനിർത്തി. ഡോൾ തുറന്നിട്ടുകൊണ്ട് മുത്രേശക ശമനാർത്ഥം ഞാൻ ഒരു കുറ്റി ക്രാടിലേക്ക് നടന്നു. ഉദ്ദേശിച്ചതുപോലെ വെച്ചുപിടിച്ച് പുറകെ അവനും. പിനെ ഒന്നും ആലോച്ചിച്ചില്ല, അവനെ വെളിയിൽ നിർത്തി കാടിച്ച് ഞാൻ ഓടിച്ചുപോയി! കാറിന്റെ പുറകെ കുറേനേരും അവൻ

ഓടിനോക്കി, ഒരുവിൽ പിടികിട്ടില്ല എന്നു തോന്തിയതുകൊണ്ടാവാം, അവൻ ഓടം നിർത്തി. കാരുപോന്ന വഴിയേ അവൻ നോക്കി നിൽക്കുന്നത് എനിക്ക് കണ്ണാടിയിലുടെ കാണാമായിരുന്നു. മാരണം പോയല്ലോ എന്ന് സമാധാനിച്ച് ഞാൻ വിട്ടിലേക്ക് പോന്നു.

ശ്രീമതിയും പിള്ളേളരും തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അവർ ആദ്യം തിരക്കിയത് ആ ശുനകനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.

“അവൻ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നല്ലോ, എങ്ങും പോകാൻ വഴിയില്ല” എന്നുമറിയാത്തതുപോലെ ഞാൻ ഉരുണ്ടുകളിച്ചു. പക്ഷേ പിള്ളേര വിടുമോ? അവർ അയൽപ്പകം മുഴുവൻ തിരക്കി, പരിചയമുള്ളവരെയൊക്കെ വിളിച്ചുചോദിച്ചു, ഒരുവിൽ പോലീസിൽ ഒരു പരാതിയും കൊടുത്തു. ഏതായാലും കുറെ ദിവസത്തേയ്ക്ക് അവരാറും ഉറങ്ങിയതെയില്ല, പക്ഷേ ഞാനാണെങ്കിൽ കുർക്കം വലിച്ചു കിടന്നുങ്ങാം! സ്വന്തക്കാർ മരിച്ചതിനേക്കാൾ ശോചനീയമായിരുന്നു തങ്ങളുടെ വീടിലെ സ്ഥിതി!

രബ്ബാച്ച കഴിഞ്ഞു കാണ്ണും, അന്നത്തെ തഹാലിൽ ഒരു കത്തുവന്നു, ഹ്യൂമേൻ സൊഡെസറിയിൽ നിന്ന്. ഏതോ പട്ടിഞ്ഞേപ്പെടിയായ മനുഷ്യൻ ഹൈവേയിൽനിന്ന് അവനെ അവരുടെ ഷൈൽറ്ററിൽ എത്തിച്ചിട്ടുണ്ടതെന്തെ. എൻ്റെ കാറിൻ്റെ നമ്പർ വച്ച് അവർ അഡ്യസ്സ് കണ്ണുപിടിച്ചതാണു പോലും!

അ മുഗസ്സനേപ്പെടിയായ മനുഷ്യപ്രോഫീലിക്ട് ഒരു ചവിട്ടു കോടുക്കാനുള്ള അതിശമാണുണ്ടായത്. പക്ഷേ ആളുറിഞ്ഞിട്ടു വേണ്ടേ? കത്തുകിടിയ വിവരം ആരോടും പറയാതെ ഒരുക്കിയെങ്കിലും, രബ്ബു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോടതിയിൽ നിന്നൊരു സമൻസ് വന്നു.

നല്ല തക്കക്കുടം പോലൊരു മുഗത്തെ മുഗീയമായി ഹൈവേയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചത് മുഗവർഗ്ഗത്തിനോടുള്ള കുറതയാണെന്നും, അതിനെത്തിരായി മുഗസംരക്ഷണ വകുപ്പ് നൽകിയ പരാതിയിൽ കോടതിയിൽ ഹാജരായി സത്യാവസ്ഥ ബോധിപ്പിക്കണമെന്നും കാണിച്ചാണ് സമൻസ്.

പട്ടിരെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിയമം കയ്തിലെടുക്കാൻ പറ്റില്ലാണ്? പറഞ്ഞ സമയത്തുതന്നെ കോടതിയിൽ ഹാജരായി.

“തന്നെ കണ്ണാലറിയാം താൻ ഒരു ക്രൂരനായ മുഗവിരോധിയാണെന്ന്.” മനുഷ്യത്വം ലവലേശമില്ലാതെ ജയ്ജ്ഞ പറഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾക്കിട്ട് ഒരു കീറ് വച്ചുകൊടുക്കാനാണ് തോന്തിയത്. പക്ഷെ വകുപ്പ് കീമിനലാകുമല്ലോ എന്നു കരുതി ക്ഷമിച്ചിരുന്നു. അയ്യായിരു യോളർ പിശയടച്ച് നായയേയും കൊണ്ട് പൊയ്ക്കൊള്ളാൻ കോടതി ഉത്തരവിടപ്പോൾ, വെളുക്കാൻ തേച്ചുത് പാണ്ഡായല്ലോ എന്നോർത്ത് സ്വയം ശപിച്ചു!

അ ശാന്തപുത്രനെ കൂടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ റ്റൂമേൻ സൗഖ്യം സെസറിയുടെ ഷൈൽറ്റിൽ ചെന്നപ്പോൾ എന്നെനക്കണ്ട് അപ്പാദമട ക്കാൻ കഴിയാതെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഓടിക്കൊണ്ട് അവൻ തുള്ളി ചൂടി! പതിനടങ്ക് വേഗത്തിൽ വാലാട്ടിക്കൊണ്ട് മോൺ മുഴുവൻ തുറന്നുകാട്ടി അവനെനെന്ന നോക്കി പുണ്ണിരിച്ചപ്പോൾ എന്നിക്കു എന്നോടുതന്നെ ലജ്ജ തോന്തി; അതിലേരെ സങ്കടവും! നമ്മൾ എങ്ങനെന്നയല്ലാം ഉപദേവിച്ചാലും, മനസ്സുനിറയെ, നിരുപാധികം നമ്മെല്ല സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരുയൊരു ജീവിയെ ഈ ഭൂമുഖത്തുള്ളൂ, “മാൻസ് ബൈസ്സ് ഫ്രെണ്ട്”, നമ്മുടെ വളർത്തുനായ!